

Spørgsmål nr. 147:

"Hvor stor "bevægelsesfrihed" er der ved placering af de nye radarmaster, når systemet skal bevare sin effektivitet".

Svar:

Ved placering af de nye kystradarmaster er der taget udgangspunkt i dels de eksisterende kystradarer og dels i de eksisterende VTS (Vessel Traffic System) radarer for at reducere indgrebet i kystlandskabet mest muligt. For at opnå den nødvendige dækning er der yderligere udpeget et antal nye områder for radarplacering. Disse områder er nøje afstemt med de områder, hvor der for nuværende er radardækning. Dette er med henblik på, at opstille så få radarer som muligt samtidig med, at den nødvendige dækning opnås. Placeringen af kystradarene skal derfor ses i en større sammenhæng. Dersom et område for radarplacering ændres i forhold til den oprindeligt fastlagte kæde af områder, vil der kunne opstå "huller" i den samlede radardækning. På den måde er placeringen af områder i kæden afhængig af placeringen af de nærliggende områder og så fremdeles hele kæden igennem. De udpegede områder for radarplacering kan således kun vanskeligt ændres.

Hvis et område for radarplacering ændres, kan det få indflydelse på udpegningen af de nærmest placerede, idet der til stadighed skal være en resulterende komplet dækning af de givne farvandsområder. Dette kan betyde, at flere områder skal revurderes, hvis blot ét område ændres (domino-effekten). Dette er dog ikke gældende for dækningen af de områder på den jyske vestkyst, hvor der alene er tale om spotdækning (dækning af isoleret område) af nedområder.

I forbindelse med fastlæggelse af en radarplacering inden for et givent område er der følgende dækningsmæssige forhold at tage hensyn til. Overordnet gælder det for alle radarer, at det område, de kan dække, afhænger af den højde over havet, de er placeret i – jo højere de er placeret over havet, jo længere kan de række. Et forhold der skyldes jordens krumning.

Derudover gælder, at en radar kan "se" alle de steder, man kan "se" visuelt i et frit synsfelt. Derfor er et andet kriterium for placering af en radar, at den har et frit "synsfelt". Hvis dette ikke er muligt for en given højde, hæves eventuelt den højde, hvori radaren er placeret. Dette kan gøres på flere måder. Den mast, hvorpå radaren er placeret, kan eksempelvis gøres højere. Imidlertid er der en grænse for, hvor høj en radarmast kan være, hvorfor en alternativ måde er at udpege en placering, hvor landskabets kote udnyttes, således at masten samt radaren kan placeres højt, og at mastens højde eventuelt kan reduceres. I forbindelse med fastlæggelse af en radarplacering i et givent område er landskabets kote udnyttet i det omfang, det har været hensigtsmæssigt i relation til nedenstående forhold.

Når en radarplacering skal fastlægges er der følgende tekniske forhold at tage hensyn til:

- Der skal kunne etableres strømforsyning til den valgte placering, der som minimum kvalitetsmæssigt lever op til de gældende normer for elektricitet ("bystrøm").
- Der skal kunne etableres adgang for service.

- Der skal kunne etableres tele-forbindelser for såvel telefon- som datatrafik til brug for radarudstyr samt sikrings- og alarmanlæg (brand, indbrud, osv.)

Endvidere har loven om fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål været styrende for radarplacering, idet ønsket har været at begrænse kystradarprojektets indgreb i kystlandskabet mest muligt. Således vil der ved ca. halvdelen af de nye radarplaceringer enten ske udskiftning af eller opsætning i eksisterende telekommunikationsmaster.

Det kan således konkluderes, at "bevægelsesfriheden" ikke kan udtrykkes som noget generelt gældende, men vil være forskellig fra radarplacering til radarplacering på baggrund af en konkret vurdering i relation til ovenstående forhold. Det kan yderligere konkluderes, at de udpegede områder for radarplacering kun meget vanskeligt kan ændres på grund af den indbyrdes dækningsmæssige afhængighed.